

مصاحبه مجید حمیدی با خالد خالدی

یکی از کارگران فرش غرب بافت سندج

کمیته هماهنگی برای کمک

یکشنبه بیست یکم مهر ۱۳۸۷

حمیدی- با عرض سلام به شما دوست عزیز و با تشکر از اینکه به من اجازه دادید تا در رابطه با اعتراضات کارگران فرش غرب بافت گفت و گوئی با شما داشته باشم. قبل از هر چیز از شما میخوام خودتان را معرفی نمائید و بگوئید چند سال است که در شرکت فرش غرب بافت مشغول به کار هستید و آیا این شرکت خصوصی میباشد یا دولتی؟
خالدی- من هم به نوبه خود از شما تشکر میکنم. من خالد خالدی هستم که به طور رسمی از سن ۱۵ سالگی وارد بازار کار شده‌ام و در شغل های مختلفی از جمله کار ساختمانی مشغول به کار بوده ام و بعدا برای اینکه درآمد مناسبتری داشته باشم به مراکز تولیدی روی آورده که در این رابطه در مراکز تولیدی لباس شروع به کار کردم و بعد از چند سال کار کردن من را اخراج کردند. از سال ۱۳۷۴ یعنی نزدیک به ۱۴ سال در کارخانه های فرش بافی کار کرده ام. من قبلا در فرش ستاره باختر مشغول به کار بودم که در آنجا به بهانه تغییر ساختار، ما را اخراج کردند و از سال ۱۳۷۹ در کارخانه فرش غرب بافت به طور رسمی مشغول به کار شده و حدودا ۹ سال است که کارگر فرش غرب بافت میباشم و ضمنا این شرکت کاملا خصوصی میباشد.

در این مدت که شما در غرب بافت مشغول به کار بوده اید در رابطه با مطالبات خود اعتراضاتی داشته اید، لطفا در این رابطه توضیح دهید.

ما کارگران غرب بافت نسبت به عدم شرایط ایمنی و ندادن وسایل ایمنی از جمله گوشی، ماسک، لباس کار مناسب، کفش های مخصوص در سالن تولید و غیره همیشه در شرکت بر سر این مسائل درگیر می شدیم و همچنین در مورد اضافه کاری اجباری، کسر حقوق ها و این قبیل مسائل کارگری همیشه بگو مگو وجود داشته اما هیچ وقت به اعتراض جدی منجر نشده بود.

اعتراضات اخیر شما از چه تاریخی شروع و در چه رابطه ای این اعتراضات صورت گرفت و خواست و مطالبات شما چیست؟

اعتراضات ما از مورخه ۱۶ تیر ۸۷ شروع شده و این اعتراض ما در رابطه با بستن کارخانه آغاز شد که کارفرما اعلام کرد کارخانه را تعطیل خواهد کرد. در این رابطه ما در دفاع از حق و حقوق خود دست به اعتراض زده و خواست مشخص ما بازگشت به کار بوده است.

برای دفاع از مطالبات خود تا کنون به کدام مراکز مراجعه کرده اید؟ و شکل اعتراض شما چگونه بوده است؟

ما برای دفاع از مطالباتمان به اکثر نهادهای مربوطه منجمله، اداره کار، استانداری کردستان، حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی، اداره بازرسی کل کشور و حتی به نماینده شهر سندج در مجلس شورای اسلامی هم مراجعه نموده ایم. ما

جلساتی با مسئولین اداره کار و استانداری کردستان از جمله آقای نادر محمدی یکی از مسئولین اداره کار و با خویش رئیس شورای حل اختلاف اداره کار و اقبال پور نماینده استانداری داشته ایم، اما متأسفانه با توجه به اینکه رای هیات تشیص، ابقاء به کار کارگران بود اما در شورای حل اختلاف به صدور این رای اصلاً توجهی نکردند و در چندین جلسه حضوری و غیر حضوری به نفع کارفرما حرف زده شد و عملاً از کارفرما دفاع نموده و بدون هیچ دلیل موجهی حکم اخراج کارگران رسمی این شرکت را صادر کردند. باید متذکر شوم در جلسه روز اول که جلسه هیئت شورای حل اختلاف بود، آقای ایوبی در آن شرکت نکرده بود و آنان جلسه را به آن خاطر که ایوبی کارفرمای غرب بافت در آن حضور نداشت را به تعویق انداختند و قرار شد که جلسه بعدی، بعد از ۱۵ روز دیگر دوباره تشکیل شود و این فرصتی بود تا آقای ایوبی بتواند مدارک لازم را که کلاً جعلی میباشد را بر علیه ما آماده کند و در جلسه تحویل دهد و نهایتاً شورای حل اختلاف به استناد مدارک جعلی کارفرما، رای اخراج ما را صادر نمود.

ما برای پیگیری مطالبات خود، در مقابل اداره کار و استانداری کردستان چندین بار دست به تجمع زده ایم.

آیا اداره کار و یا استانداری و دیگر مراکز دولتی به خواست های شما رسیدگی کرده یا بهتر بگویم در رابطه با معضل شما کاری انجام داده اند؟

خیر تا کنون هیچ کاری برای ما انجام نداده اند.

به نظر شما چرا همیشه با وجود اینکه حق و حقوق کارگران ضایع میشود، اما در بدست آوردن خواست های خود موفق نیستیم و اکثر مواقع کارگران به خواستهای خود نمیرسند؟

به دلیل نا آگاهی کارگران در مورد عدم شناخت حق و حقوق خود. به دلیل حمایت اداره کار و کارواگانهای ذیربط از صاحبان کارخانه و سرمایه داران. به دلیل بی اطلاعی در مورد ایجاد تشکل های کارگری، چه در زمان کار و چه در زمان بی کاری. نظر شما در رابطه با تشکل های کارگری چیست؟

به نظر من اگر تمام کارگران کارخانه ها و سایر مشاغل کارگری در زمان کار با اطلاع رسانیهای درست خود، با تشکل آشنا شوند و بتوانند در زمان مخصوص تشکلات کارگری را در میان خود به وجود آورند، این آغاز راهی خواهد شد که کارگران به مسائل حقوقی خود آشنا شده و در آن زمان کارگران با داشتن تشکل می توانند در مقابل اخراج و یا فشار کارفرما ایستادگی و از حقوق خود دفاع نمایند. ما باید بتوانیم بحث تشکل و ضرورت ایجاد تشکل کارگری را برای همه کارگران توضیح دهیم تا کارگران بتوانند تشکل خود را ایجاد کرده و از مطالبات کارگری خود دفاع نمایند. تنها با داشتن تشکل واقعی کارگران است که ما میتوانیم با هبستگی و اتحاد از منافع مشترک خود دفاع کنیم.

راه کار شما برای برون رفت از شرایط موجود چیست و برای اینکه کارگران در اعتراضات خود موفق شوند باید چگونه عمل کنند؟

به طور خلاصه تنها راه واقعی، ایجاد تشکل های کارگری و مبارزه دائمی در راه رسیدن به مطالبات خود؛ این تنها چاره ما کارگران است. ایجاد تشکل های کارگری!.

گویا مجمع عمومی مشترکی با حضور کارگران چند کارخانه در سنج برگزار شده است که شما هم در این مجمع شرکت داشته اید لطفاً در این رابطه توضیح دهید.

اولاً مجمع عمومی تعریف خاص خود را دارد و تعریف ساده آن این است که، اکثریت کارگران یک مرکز و واحد

کارگری در آن شرکت داشته باشند اگر این را قبول کنیم که با حضور اکثریت کارگران میتوان گفت که مجمع عمومی برگزار میشود، باید گفت که ما مجمع عمومی به آن معنای واقعی نداشته ایم. ماچند نفر از نمایندگان چند کارخانه بودیم و دور هم جمع شده تا برای وضعیت خود و چگونگی گرفتن حق و حقوق خود حرف بزنیم که در آن جلسه یک برگه که نام نماینده ها چند شرکت در آن نوشته شده بود به ما دادند و ما آن را امضاء کردیم. این چیزی است که ما از آن اطلاع داریم و فکر نکنم این معنی مجمع عمومی داشته باشد چون مجمع عمومی بدون حضور اکثریت کارگران بی معنی میباشد. با تشکر از حضور شما در این مصاحبه، امیدوارم با اتحاد و همبستگی کارگری در این مبارزه طبقاتی پیروز باشید. من هم از شما تشکر کرده و امیدوارم که ما کارگران بتوانیم تشکل های واقعی که حامی منافع کارگران باشد را ایجاد کنیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۱۷ مهر ۱۳۸۷

<http://www.komitteyehamahangi.com>

komite.hamahangi@gmail.com